



Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 33. & 36. lib. 2. Paralip. in quibus describitur Manassis Impietas, captivitas, pœnitentia &c. Impietas Israëlitarum, gravis pœna ipsis inflicta per Chaldæos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

nas laudes & gratiarum actionem erupit, resignatâ penitens in divinum beneplacitum mente exclamans: *Sit Nomen Domini benedictum &c.* Quare S. Chrysoft. Homil. 1. in Job. ait: *perfectam gratiarum actionem loco sacrificii obtulit dicens: sit Nomen Domini benedictum.* Colliges inde ô Christiane! quô signô testari debeas gratam pro divinis beneficiis memoriam.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 33. & 36. lib. 2. Paralip. in quibus describitur Manassis Impietas, captivitas, pœnitentia &c. Impietas Israëlitarum, gravis pœna ipsis inflicta per Chaldaeos.

Considera 1. **Q**UOD verissimè dixerit Isaias cap. 28. v. 19. *Vexatio N. 344.* intellectum dabit. Hoc enim præter innumeros alios suô testabatur exemplô Manasses olim Regum impiissimus, sed tali stimulo ad pœnitentiam compulsus. Is omnem Dei veri notitiam videbatur à mente exclusisse penitens, donec in servitutem abductus, & in obscurum carcerem coniectus cognovit teste S. Scripturâ c. 33. supra cit. *Quod Dominus Ipse est Deus.* Non secus mentis oculos Regi Antiocho aperuit calamitas, quos ei clauserat terrena felicitas; fatalibus enim corporis doloribus pressus, exclamare auditus est Machab. 1. c. 6. *Nunc verò reminiscor malorum, quæ feceram in Jerusalem, Saulus, etsi sedulam studiis locaret operam in schola Gamalielis; mansit tamen tam densis in intellectu suô tenebris obsitus, ut nihil de clarissima Christianæ fidei luce intueretur; donec in Campo Damasceno ex equo præceps actus, & in corporeis oculis tetra cæcitate percussus, audire meruit: ego ostendam illi, quanta eum oporteat pro nomine meo pati.* Tam insignem tribulationis effectum contemplatus Laurent. Justin. lib. 2. de Spirit. animæ resurrect. inquit: *Videsne, quàm fructuosa sit tribulationum vexatio, quæ aequo animò adversa patientibus tam præclarum tribuit intellectum? hęc sicut stellæ serenâ die nostris oculis suum abscondunt lumen, quod tamen in nigra monstrant nocte: ita tribulatio intellectum illuminat, quem Mundi Felicitas & optatus terrenarum rerum successus obcuraverat; atque hinc Zeno Citicus Philosophus dicere consueverat, nunquam se meliùs, nunquam feliciùs se navigasse, quàm cum fractâ navî & amplissimis opibus naufragiò amissis enatâris*

M m m 2

tunc

tunc enim se ad Philosophiæ studium incubuisse, magnò scientiæ thesaurò illustrandum. Adhortor ergo te Christiane Lector verbis Apostoli Jacobi, dicentis: cap. 1. *Omne gaudium existimate fratres, cum in varias tentationes incideritis, scientes: quòd probatio fidei vestræ patientiam operatur; patientia verò opus perfectum habet.* Sic imitaberis pœnitentem Manassen: auferendò de Templo cordis tui *Deos alienos*, inordinatas videlicet suppressendò Passiones. *Instaurabis cum eo Altare Domini, immolans super illud gratissimas laudum hostias, & præcipies omnibus tuis Potentiis sicut Manasses Judæ: ut serviret Domino Deo Israël v. 17. cit. capitis.*

N.345. *Considera 2.* Et admirare: Hebræos eò tandem impietatis devenisse: ut non tantum Personæ Laicæ, sed etiam ipsi Principes Sacerdotum relietò veri Dei Cultu *Thus* abolerent Diis Gentium. Verba S. Scripturæ cap. 36. sunt: *universi Principes Sacerdotum & Populus prævaricati sunt iniquè juxta universas abominationes Gentium, & polluerunt Domum Domini.* Causam verò hujus pessimæ metamorphoseos si inquiras? respondebit illicò sacer textus v. 15. citati cap. *Mittebat autem Dominus Deus Patrum suorum ad illos per manum nuntiorum suorum, & quotidie commoneus: at illi subsannabant nuntios Dei, & parvi pendebant sermones ejus, illudebantque Prophetis.* Sicut aqua in hortis optimis deficiente necesse est, arefcere flores omnes, ita non accepto in auribus fidelium Verbi Divini fonte, quidquid residuæ pietatis est, perire cogitur. Cyrillus Alexandrinus in Joan. c. 19. scribens opinatur: Dæmonem post acceptam in ultima Cœna buccellam Judam intrasse, ut perurgeret eum, ad cœnaculum ociùs deferendum: ne moram ibi diuturniorem trahens, sermoni Salvatoris interesset, & per eum conversus resipisceret, potatus ex fonte, ex quo qui biberit, non sitiet in æternum. S. Epiphanius, Dorotheus & Chronicum Alexandrinum referunt teste Sanctiò in 2. Regum cap. 7. prævidisse Nathan Prophetam gravissimum Davidis adulteri lapsum, quem Verbò Dei præverteret, celerrimè è patria advolasse Jerosolymam: verum Belial seu Dæmonem ei objecisse corpus exanime, cui à volucris & feris vindicando, dum Propheta admoverat manus, illud sepulturæ tradens, transisse interim tempus, peccasse Regem, & divinâ revelatione, de peccato certiore redditum Prophetam re infectâ remeasse Domum. Historia hæc, etsi nullis S. Scripturæ innitatur verbis, innititur tamen gravium Doctorum authoritati, docens: quantum machinetur Dæmon, ut homi-
nes

nes à verbi divini fonte avertat. *ò quanta oblivio, exclamat S. Thomas à Villanova in sexages. quanta negligentia ! quantus contemptus esset ! quomodo inundarent omnia peccatis ! cum etiam inter reprehensiones & exhortationes abundent satis delicta.* Loquitur S. Præful de miserando hominum statu, qui contingeret ex defectu Evangelicæ Prædicationis. Theodoretò teste Persæ ante audita sacri Evangelii verba, adeò extra limites honestatis & temperantiæ vagabantur, ut non sorores tantùm, sed filias etiam, & matres sibi conjugio copularent. Eò adhæc crudelitatis devenerant, ut defunctorum hominum cadavera sepulturæ locò canibus objicerent devoranda. Scythæ verò eò immanitatis fuerant progressi, ut tumulo vivos mortuosque recondent. Omnium immanissimi Massagetæ non usu tantùm, sed latâ lege senes suos mactatos, in lætis conventiculis devorare consueverant. Verùm gentes istæ divini verbi fonte per Apostolicos viros potatæ, magna ex parte in alios transiêre homines, & quidem in tales, qui cum vera fide pulcherrimos virtutum actus conjunxêre. Saracenus quidam teste Bernard. Busto : cùm Florentiæ concionem audiens in uberrimas solveretur lacrymas, rogatus : cur fleret ? reposuit : fleo Saracenorum calamitatem & Christianorum ingratitudinem, si namque hæc concio Damasci facta esset in centum millium corona, plures octoginta sex millibûs ab errore conversos crederem. Christiane Lector, si tuorum criminum & neglectæ hucusque pœnitentiæ causam inquiras ? eandem deprehendes, quam de Hebræis superiùs citata affert Scriptura. Ad vanoshominum discursus, ad novellas, ad verba detractoria vel etiam lasciva paratam semper defers aurem ; at surdescis ad fervidas prædicantium voces, si non etiam easdem rideas. *Ex Deo est, qui verba Dei audit.* Ergo ex Deo non eris, qui adeò divinum abhorres verbum : haud aliter neglectum hunc luiturus in anima tua, quàm luerant Hebræi in corpore : *Ascendet enim furor Domini in te. Tartareus Rex Chaldeorum adducetur super te, & in infernalem Babylonem, æternâ captivitate premendus te abducet, nisi fueris emendatus.*